

Mødet den 10. Septbr. 1934.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Vald. Kloster, Hans Madsen, K. Mousten, Stecher-Christensen og Unmack-Larsen.

1. (J. Nr. 417—1934). **Licitation over Inventar til Socialkontorerne.**

Udvalget foreslaar, at Leverancen deles mellem de to lavest bydende saaledes:

Christiansen & Brusen for..... 2045,00 Kr.
Aarhus Møbelstel- og Stolefabrik for 4011,50 »

Ialt... 6056,50 Kr.

Vedtaget ved Cirkulation.

2. (J. Nr. 416—1934). **Licitation over Ombygning og Udvidelse af Garager m. m. ved Politistationen.**

Udvalget for Bygninger og Inventar indstiller at overdrage Arbejdet til Murermester O. M. Haugaard for 6375 Kr.

Vedtaget ved Cirkulation.

3. (J. Nr. 31⁶—1934). **Kontrakt angaaende Levering af Fjernvarme til Kreditforeningens Bygning, Aaboulevarden.**

Godkendtes.

4. (J. Nr. 450—1934). **Licitation over Levering af Beholdere og Pumper til Kommunehospitalets Kedelhus.**

Fra Sygehusudvalget forelaa følgende Indstilling:

Pos. 1—8: A/S Frichs for 27305,50 Kr.

Levering af Pumper til ny Kedelhus:

Bruun & Sørensen for 12450 Kr.

Vedtaget ved Cirkulation.

5. (J. Nr. 449—1934). Indstilling fra Belysningsudvalget om **Levering af en 60000 m³ Gasbeholder.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Belysningsudvalget indstiller, at Udvalget bemyndiges til paa Basis af det foreliggende Tilbud fra A/S Vølund, København, at optage en Forhandling med dette Firma angaaende Levering af 1 Stk. 60000 m³ Gasbeholder, System M. A. N.

Udgiften inclusive Fundamenter anslaaes til ca. 600000 Kr., hvilket Beløb Gasværket gennem de senere Aar har henlagt i Fornyelsesfond. Imidlertid har Belysningsvæsenet lagt Beslag paa Beløbet til andre Formaal, hvorfor Udvalget forbeholder sig, saafremt Beløbet ikke vil kunne afholdes af Driften i de nærmeste Aar, at fremkomme med Forslag om, at Beløbet udredes ved Optagelse af Laan.«

B o r g m e s t e r e n henviste til, at Udvalget i længere Tid har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og der var gennem Aarene opsparet et Beløb hertil i Fornyelsesfond. Der kunde være Tale om at vælge flere Systemer, og Udvalget havde foretaget en Rejse til England for at studere disse nærmere. Der fandtes vaade og tørre Beholdere samt Spiralbeholdere; de sidste brugtes en hel Del i England, men de egnede sig ikke saa godt til Klimaet her til Lands med den strengere Vinter, og de fandtes tilmed sjældent større end til 30000 m³. Der var skrevet noget om, hvorvidt tørre Beholdere var sikre, eller man kunde risikere Sprængninger o. lign. Men der havde dog gennem Aarene været bygget saa

mange af disse, at Faremomentet ikke var til Stede. Ved vaade Beholdere skulde der være et Dampanlæg for at forhindre Vandet i at fryse, og derfor blev de tørre Beholdere de billigste. Inde i de tørre Beholdere fandtes et Dæksel, der stiger og falder efter Mængden af Gas, og en Platform i Toppen med en bevægelig Stige, der gik op og ned med Gassen. Ovenpaa Dækselet var der placeret Cementblokke som Tryk. Udvalget ønskede nu Bemyndigelse til at forhandle med Vølund, idet det andet Tilbud fra Frichs var ca. 190000 Kr. dyrere. Tilbudet fra Vølund var paa 556000 Kr., og med Fundamenter blev det ca. 600000 Kr. Der havde været Tale om at erstatte Stigen med en Elevator, hvilket vilde blive noget dyrere, men det Spørgsmaal vilde senere komme til at foreligge, ligesom Spørgsmaalet om Fremskaffelse af Pengene.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 459—1934). **Andragende fra Stadsgartner L. Sandberg om Oprykning i 1. Lønklasse.**

Anbefalet af Forskønnelsesudvalget.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Fremsendes til Byraadet, idet man indstiller, at Stadsgartneren fra 1. Oktober d. A. at regne oprykkes til 1. Lønklasse med Lønanciennitet fra 1. Oktober 1931, mod at Stadsgartnerens personlige Tillæg paa 500 Kr. samtidig bortfalder. Endvidere skal Stadsgartneren, saafremt Byraadet senere maatte bestemme sig herfor, være forpligtet til uden særligt Vederlag at overtage Ledelsen af al gartnerisk Virksomhed, som hører under Kommunen.

De Herrer P. Busch og J. R. Fanger forbeholder sig deres Stilling til Sagen.«

Holger Eriksen forelagde Indstillingen. Udvalget havde ment, at Stadsgartneren udførte et saadant Arbejde og havde et saadant Ansvar, at Stillingen burde være i 1. Lønklasse.

J. Chr. Møller kunde gaa med til Forslaget, idet Stadsgartnerens Arbejde var blevet meget udvidet og efterhaanden blev endnu større.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 413—1934). **Andragende fra Sporvejsdirektør M. C. Falk om Oprykning i 1. Lønklasse.**

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Fremsendes til Byraadet, idet man indstiller, at Sporvejsdirektøren fra 1. Oktober d. A. at regne i lønmæssig Henseende oprykkes til 1. Lønklasse med Lønanciennitet fra samme Dato, mod at Sporvejsdirektørens personlige Løntillæg paa 500 Kr. aarlig samtidig bortfalder, medens han i pensionsmæssig Henseende fortsat skal betragtes som værende ansat i 2. Lønklasse med Anciennitet fra 15. April 1929.

De Herrer P. Busch og J. R. Fanger forbeholder sig deres Stilling til Sagen.«

Holger Eriksen anbefalede Indstillingen, idet Sporvejsdirektørens Omraade var blevet betydelig udvidet.

J. Chr. Møller erindrede om, at den borgerlige Gruppe i sin Tid stemte imod at ansætte Falk, fordi man ikke ansaa ham for fuldt kvalificeret til Stillingen, men mente, det burde være en Ingeniør; dertil kom, at det havde Udseende af at være et Slags politisk Ben, hvilket man ikke syntes om. Falk havde sikkert udført sit Arbejde saa godt, som man kunde vente, og sørget for at faa saa meget som muligt ud af Driften, og Gruppen vilde derfor ikke stemme imod Forslaget. Taleren vilde dog gerne henstille, at Falk ikke

befatter sig slet saa meget med aktiv Politik; det burde Embedsmænd i 1. Lønklasse ikke gøre, selv om de selvfølgelig havde Lov at have deres politiske Overbevisning.

Holger Eriksen glædede sig over, at Fabrikant Møller anerkendte, at Falk udførte et dygtigt Arbejde. Taleren skulde ikke rippe op i den gamle Sag, men blot sige, at en Ingeniør næppe bedre kunde have ledet den store Forretning eller have fremskaffet et saadant Overskud til Kommunen. Fabrikant Møllers Henstilling forstod Taleren ikke rigtigt. Hvis Falk holdt socialdemokratiske Taler og krævede, at hans Folk skulde stemme socialistisk, eller han holdt smaa Vælgermøder for Passagererne i Sporvognene, kunde der være noget i det, men man vilde vel næppe paastaa, at noget saadant skete. Man kunde vel ikke have noget imod, at han var Medlem af en socialdemokratisk Forening og havde været Stiller for en Kandidat, men det samme kunne vist siges om konservative Embedsmænd.

J. Chr. Møller havde selvfølgelig ikke noget imod, at Falk var Medlem af en socialistisk Forening, men han var f. Eks. i Kontrolkomitéen for »Demokraten«, og det maatte vel kaldes en politisk Stilling. Men Taleren antog heller ikke, at Falk i Fremtiden vilde udføre noget egentlig aktivt politisk Arbejde, der kunde genere hans Stilling.

Borgmesteren oplyste, at »Demokraten« Kontrolkomité var en rent forretningsmæssig Institution, der intet havde med Politik at gøre. Iøvrigt kunde man næppe sige, at Falk optraadte som officiel Politiker; men man kunde jo godt lade Fabrikant Møllers Udtalelser gaa videre til

Falk uden derfor at kræve, at han skal træde ud af et eller andet.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 460—1934). Indstilling fra Lønudvalget angaaende nye Regler for Lønning af Lægen ved Forsørgelsesanstalten og Børneoptagelseshjemmene.

Følgende Indstilling forelaa:

»Det meddeles herved, at Lønudvalget har forhandlet med Læge Gerdes angaaende hans Løn som Læge ved Forsørgelsesanstalten og Børneoptagelseshjemmene, Man enedes om en Ordning som følger under Forbehold af saavel Byraadets som Lægeforeningens Sanktion.

Den tidligere Lønordning ifølge Byraadets Skrivelse af 27. April 1928 annulleres og erstattes fra og med 1. Oktober d. A. med følgende nye Bestemmelser:

Læge Gerdes ausættes i Tjenestemandregulativets 6. Lønklasse med Lønanciennitet fra 1. Oktober 1928 og med Bibeholdelse af de hidtil oppebaarne 300 Kr. aarlig til Vikarløn, medens det hidtil oppebaarne Tillæg paa 1200 Kr. aarlig for Lægegeringen paa Børneoptagelseshjemmene forhøjes til 1800 Kr. aarlig. Af sidstnævnte Beløb skal de 600 Kr. dog kun udbetales, saa længe Børnehjemmene er statsanerkendte. Den hidtidige Bestemmelse om Befordringsgodtgørelse ophæves.

Man indstiller herved, at Byraadet for sit Vedkommende godkender den ny Lønordning.«

Holger Eriksen oplyste, at der længe havde været forhandlet om denne Sag, og der forelaa vist Løfter om en Lønforhøjelse, hvis Højvang fik Statsanerkendelse, idet Lægetilsynet saa skulde være langt mere effektivt.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 399—1934). **Forespørgsel fra Justitsministeriet, hvorvidt der vil blive givet Politibetjent Sønderup Nielsen Pension ved eventuel Afskedigelse.**
Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:
»Tilbagesendes Byraadet med Indstilling om, at der ikke bevilges Betjenten Pension, saafremt han afskediges paa Grund af den ifølge vedlagte Sag begaaede Forseelse.«
Tiltraadtes.
10. (J. Nr. 388—1934). **Andragende fra afskediget Politibetjent C. Ramhøj om Tilbagebetaling af erlagt Pensionsbidrag.**
Lønudvalget indstiller, at Andragendet afslaaes.
Kunde ikke bevilges.
11. (J. Nr. 150—1934). **Meddelelse om, at Amtsraadet tiltræder Pensionering af Arrestbetjent Chr. Christiansen.**
Toges til Efterretning.
12. (J. Nr. 196—1934). **Undervisningsministeriets Afgørelse i Sagen angaaende Lærerinde Frk. Iversens Forpligtelse til at betale for Sygeforsømmelser i Henhold til Skolelovens § 5, 2. Stk.**
Ministeriet udtaler, at Kommunen i dette Tilfælde er uberettiget til at kræve Tilbagebetaling for Sygedage.
Toges til Efterretning.
13. (J. Nr. 421—1934). **Andragende fra Politibetjent N. P. Larsen om Tilladelse til at overtage en Stilling som Vicevært.**
Lønudvalget finder intet at indvende herimod, saafremt Andrageren har Bopæl i den paagældende Ejendom.
Bevilgedes.
14. (J. Nr. 442—1934). **Indstilling fra Sygehusudvalget om Ansættelse af Kvartermester ved Kommunehospitalet.**

Borgmesteren meddelte, at Sagen ønskes udsat, da ingen af Udvalgets Medlemmer var til Stede.

Udgik af Dagsordenen.

15. (J. Nr. 29⁷—1934). Ansøgning fra Smed J. Andersen ved Belysningsvæsenet om Afsked med Pension.

Bevilgedes, Pensionen fastsattes til 2533,33 Kr. aarlig.

16. (J. Nr. 453—1933). Forslag til Overenskomst med Stenhugger Christensens Enke om Afstaaelse af Areal til Thorvaldsensgade.

Fra Landsretssagfører Holst-Knudsen forelaa følgende Skrivelse:

»Som Sagfører for Stenhugger Christensens Enke, Frederiksgade, bekræfter jeg herved den med Hr. Borgmesteren paa Byraadets Vegne truffne Aftale, hvorefter Stenhugger Christensens Enke afstaar til Kommunen det paa Stadsingeniørens Kort viste Areal til Udvidelse af Thorvaldsensgade paa Vilkaar, at Fru Christensen naturligvis beholder Facaderet til Gaden, at alle Udgifter ved Gadens Anlæg og fremtidige Vedligeholdelse, derunder Ledninger i Gaden, er hende og fremtidige Ejere af Grunden uvedkommende, at hun selv maa ryddeliggøre Arealet uden Udgift for Kommunen, og at Kommunen som Godtgørelse for Jordafstaaelsen m. v. betaler hende kontant 10000 Kr.«

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller Ordningen til Byraadets Godkendelse.

Borgmesteren anbefalede Indstillingen, som den foreløbig forelaa, idet der dog blev Tale om, at der skulde ydes noget til Befæstelse af Gaden.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 8¹⁴—1934). Indstilling fra Ligningskommissionen om **Efterbetaling af Skat paa Grund af urigtig Selvangivelse.**

Kommissionen foreslaar følgende Efterbetalinger:

Fabrikant A. A. W. Kaempffe, Østergade 42	8009,58	Kr.
Fabrikant M. H. Jæger, Mejlgade 48	888,70	»
Dødsboet efter Farver N. J. L. Dige, Nørreallé 75	1675,80	»
Dødsboet efter Enkefru C. Bach, H. Guldbergsgade 89—91	250,00	»

Ialt. .10824,08 Kr.

Tiltraadtes.

18. (J. Nr. 12²⁹—1933). Indstilling om **Bevilling af Understøttelse til Aldersrentenydere i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, 5. Stk.**

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 12³⁰⁻³²—1934). Indstilling om **Bevilling af ekstraordinær Aidersrente.**

Indstillingen vedtoges.

20. (J. Nr. 425, 426 og 390—1934). Indstilling fra Socialudvalget om **Refusion af Udgifter til Forsørgelse af tre i Aarhus hjemhørende danske Under-saatter i Tyskland.**

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 450—1934). Indstilling fra Socialudvalget om **Fravigelse af Reglerne i Forsorgslovens § 297, Stk. 1, for Personer, der er understøttet med Kommnehjælp.**

C h r. N i e l s e n anbefalede at tiltræde Indstillingen. Det var en lang Liste, men Udvalget havde nu paatænkt at bringe Reglerne i Overensstemmelse med den forsikringsmæssige Grænse, og hvis saa nogle ikke kunde klare sig med

denne Understøttelse, vilde Sagen komme til Byraadet, saa der ikke i Fremtiden blev Tale om saa mange paa en Gang. Udvalget havde haft et Møde med de soeiale Udvalg i forskellige andre Byer, og man blev enige om at følge de samme Regler.

P. B u s c h erindrede om, at det i sin Tid blev lovet, at der skulde ske en Forhandling om Taksterne inden 1. April, men det var ikke sket, og Taleren havde gentagne Gange ladet det tilføre Protokollen. Nu havde imidlertid Udvalgets Formand givet Løfte om, at der skulde ske en Forhandling for at faa Taksterne ind under Lovens Grænse, idet de dog i visse Tilfælde kunde fraviges, naar det blev godkendt af Byraadet. I Henhold til dette Løfte var Frk. Petersen og Taleren i Udvalget gaaet med til den foreliggende Indstilling.

C h r. N i e l s e n svarede hertil, at Understøttelserne var givet efter de Regler, der var godkendt af Byraadet eller havde passeret dette. Det var derfor en Misforstaaelse, hvis Hr. Busch havde forstaaet det saaledes, at Taleren havde givet Løfte om, at der i Fremtiden skulde ydes mindre. Men det var Meningen, at der vilde blive udarbejdet Regler i Henhold til den forsikringsmæssige Grænse, og naar den blev overskredet, vilde Sagen straks komme til Byraadet, saa der ikke blev samlet saa mange paa en Gang.

P. B u s c h havde ikke sagt, at de Beløb, der var ydet, var udover det engang vedtagne. Men Taleren havde undersøgt den foreliggende Liste, og der fandtes flere Tilfælde, hvor det næppe havde været nødvendigt at gaa over den forsikringsmæssige Grænse. Taleren betragtede det som et Løfte fra Formandens Side, at Reglerne

vilde blive forandret saaledes, at Understøttelserne i Almindelighed kommer til at ligge ved den i Loven nævnte Grænse, bortset fra enkelte Undtagelsestilfælde. Hvis det ikke var Meningen, kunde Taleren ikke stemme for Sagen.

J. C h r. M ø l l e r fandt det givet, at Beløbet langt overstiger det, der maa bruges, og det var ogsaa givet, at det var en Aftale ved Budgetbehandlingen, at man inden 1. April skulde have en Forhandling om Taksterne; det blev udtrykkelig udtalt af Hr. Eriksen; men nu var der gaaet mange Maaneder, og Mødet var stadig ikke blevet afholdt, skønt Formanden for Socialudvalget vidste, at Kontoen for Kommunehjælp var meget stærkt overskredet. Naar man vidste, hvorledes det var gaaet med Budgettet i de sidste 2 Aar, saa var det givet, at Kommunen ikke kunde taale en lignende Overskridelse igen. Det var meget forkert nu at komme med dette Forslag længe efter, at Pengene var brugt. I andre Byer blev disse Overskridelser behandlet hver Maaned, men her havde man ganske roligt udbetalt gennem mange Maaneder uden at søge Byraadets Sanktion. Nu var Pengene jo brugt, og Resultatet blev derfor det samme, enten man stemte mod Forslaget eller ikke, men det var urigtigt af Socialudvalget at bruge den Fremgangsmaade. Taleren var nok klar over, at der i Loven fandtes Ventileringer, hvorefter der i enkelte Tilfælde maatte betales noget mere, men de burde ikke misbruges. Hr. Unmack-Larsen havde udtalt, at Taleren ikke kendte andet i Socialloven end § 297, men saa var det jo heldigt, at det netop var den Paragraf, som Taleren var om her. Taleren var ikke glad ved Forslaget og vilde helst stemme imod det, ikke fordi det fik nogen særlig Betydning, men saa

kunde man da ikke bagefter sige, at Mindretallet ganske blindt var gaaet med til alt. Der stod heller ikke noget som helst i Indstillingen om, hvor stor den samlede Udgift blev, og Udvalget kunde nok have gjort sig den Ulejlighed at oplyse dette. Taleren forstod paa Hr. Busch, at der var givet Løfte om et Møde om Sagen, og saa kom man næppe udenom en Nedsættelse af Taksterne, saa de blev i Lighed med Byer som Odense og Aalborg; der var næppe nogen Berettigelse i at have højere Satser i Aarhus end i disse Byer.

Holger Eriksen erkendte, at der under Budgetbehandlingen var Tale om et Møde angaaende Taksterne og en eventuel Revision af disse, men Taleren havde aldrig tænkt at skulle tage Initiativet til et saadant Møde. Der havde nogle Gange været talt om Sagen i Budgetudvalget, og man var enige om, at Budgettet i det væsentlige skulde holdes. Forhaabentlig kunde man snart komme til at behandle Spørgsmaalet om en Finansplan, saa maatte man se, hvorledes Forholdene laa i de forskellige Udvalg, og om det var nødvendigt at foretage Ændringer. Forøvrigt kunde Budgetudvalget lige saa godt tage Initiativet til et Møde som Socialudvalget. Men det var lidt malplaceret nu uden Varsel at rejse en Diskussion om Satserne, som ingen var forberedt paa; her drejede det sig kun om at tage Stilling til det, der allerede er sket, og naar Socialudvalget saa samtidig meddelte, at der i Fremtiden vilde ske en Ændring, saa Overskrivelserne blev forelagt straks, kunde man næppe forlange mere paa nuværende Tidspunkt, og de Konservative burde ikke sinke Sagen ved at stemme imod. Hvis de gjorde det, var Taleren

nødt til at forlange Sagen udsat, og saa fik man maaske Besvær med Ministeriet, fordi Regnskabet blev for sent indsendt. Taleren vilde derfor anbefale de Konservative at stemme for Forslaget; nu havde de jo gjort Rede for deres Synspunkter, og en Forhandling kunde faas naar som helst.

C h r. N i e l s e n hævdede, at Bevillingerne har været i Overensstemmelse med de Takster, der tidligere var meddelt Byraadet, og Taksternes Maksimum var i mange Tilfælde slet ikke anvendt, idet en hel Del Mennesker ikke havde naaet den forsikringsmæssige Grænse. Det var derfor urigtigt at sige, at der var sket Overskridelse af noget. Budgetudvalget fik hver Uge og Maaned en Opførelse og kunde deraf se, hvorledes det hele saa ud. Forøvrigt var der halet meget ind paa alle Omraader, fordi Udvalget var nødt dertil, og fordi man fra Begyndelsen havde faaet for mange Folk ind. Taleren kunde ikke her give Tilsagn om at ville medvirke til en Nedsættelse af Taksterne og havde heller ikke lovet noget saadant, men der gaves jo en Del Hjælp ud over dette som Husleje o. lign., og det kunde maaske i nogle Tilfælde nedsættes. En Nedsættelse af Ugepenge f. Eks. til 12 Kr. havde Taleren aldrig lovet at gaa med til. Det havde været vanskeligt for Udvalget i det Aar, der var gaaet, at faa Sagerne à jour, men man havde bestræbt sig for at gøre Arbejdet saa forsvarligt som muligt, og det var de Konservative vist ogsaa indforstaaet med.

P. B u s c h vilde indrømme, at Flertallet i Udvalget i de sidste 4—5 Maaneder var gaaet den sparsommelige Vej og havde sparet mange Penge. Naar Sagerne kom til Byraadet, var Pengene jo udbetalt, og saa var det egentlig for sent. Den eneste Maade til at blive fri for at

komme til Byraadet hver Gang, var at faa Regler, som ikke ligger over Lovens Grænse, selv om man var nødt til at fravige dem i enkelte Tilfælde.

J. C h r. M ø l l e r beklagede, at Hr. Eriksen ikke vilde give lidt Tilsagn om, at han kunde tænke sig en Nedsættelse af Takstgrænsen. Naar han ikke vilde diskutere Taksterne, vilde Taleren sige, at Mindretallet var lige saa lidt forberedt derpaa, idet det først af Dagsordenen fremgik, at Sagen vilde komme. Hvad Chr. Nielsen end sagde, kom man ikke udenom, at der var sket en stor Overskridelse; det kunde ses, selv om Budgetudvalget ikke fik saa mange Regnskaber, som han mente. Dertil kom, at det ikke var afgjort, hvor meget man fik i Refusion. Som Sagen laa, maatte Taleren anbefale at stemme imod Forslaget eller udsætte Sagen.

J. R. F a n g e r havde den Opfattelse, at de Takster, som Byraadet i sin Tid vedtog, kun gjaldt til 1. April, og efter den Tid maatte Hjælpen ydes efter Lovens Regler, saa det forsikringsmæssige Beløb lægges til Grund for Udbetalingen.

H o l g e r E r i k s e n havde af Regnskabet det Indtryk, at man paa indeværende Aars Budget vilde faa en Overskridelse paa ca. 1 Mill. Kr., men den vilde muligvis ophæves ved en større Refusion end beregnet i Budgettet. Hvorvidt man saa vilde sige, at Refusionsbeløbet maa gaa til Dækning af Overskridelsen, eller der maa gennemføres Besparelser, var en Sag, som maatte drøftes i Budgetudvalget, før Byraadet tager Stilling dertil, og det var derfor uforstaaeligt, at man nu skulde til at diskutere dette paa Grund af den foreliggende Sag. Beløbet var jo udbetalt,

og hvis det ikke blev vedtaget i dette Møde, vilde det ske næste Gang, saa en rent formel Afstandtagen vilde være tilstrækkelig. Iøvrigt mente Taleren, at Socialudvalget efter bedste Vilje havde arbejdet paa at formindske Udgifterne; men her maatte det ogsaa undersøges, hvor mange Arbejdsløse der fandtes, for hvis deres Antal var steget stærkt, kunde det jo forklare en Overskridelse. Taleren vilde henstille til de Konservative at frafalde Krav om Afstemning, og hvis de fastholdt det, maatte Taleren kræve Sagen udsat i Henhold til Forretningsordenen.

C h r. N i e l s e n havde presset paa for at faa Sagen afgjort, idet Regnskabet skulde indsendes til Ministeriet inden 1. September, saa Tiden var allerede overskredet, og Aarhus skulde ikke gerne være den sidste, der indsender Sagerne. Udtalelserne fra konservativ Side opmuntrede ikke særlig Udvalget til at holde igen ved enhver Lejlighed, selv om man naturligvis skulde gøre det alligevel; men det tjente ikke noget Formaal at forhale Sagen i 14 Dage.

J. C h r. M ø l l e r var for saa vidt enig med Hr. Eriksen i, at der ikke opnaedes noget ved at udsætte Sagen. Men det havde været den rigtige Vej, hvis Sagen først var blevet forelagt for Budgetudvalget. Men Taleren vilde saa anbefale sin Gruppe at undlade at stemme i Sagen.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at Forslaget skulde vedtages med mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige Stemmer i Byraadet, altsaa mindst 14, og da nogle var fraværende, kunde den ikke vedtages, hvis de Konservative ikke stemte derfor, men maatte i saa Fald udsættes. Der havde ikke været Tid til at drøfte Sagen i Budgetudvalget,

idet den nylig var kommet fra Socialudvalget, og Regnskabet skulde indsendes til Ministeriet inden 1. September; derfor var det givet, at Sagen hastede, og den burde ikke yderligere forforsinkes. Naar Socialudvalget var enigt om, at man i Fremtiden vil gøre det paa en anden Maade, og hver Uge forelægge de Sager for Byraadet, som man ikke var enige om, saa var det et stort Fremskridt, og Mindretallet burde være tilfreds dermed. Angaaende det nævnte Møde havde Taleren haft det Indtryk, at Socialudvalget ikke kunde blive enigt om at gaa ned med de faste Takster, men at man paa andre Omraader vilde søge at skære ned, og efter Hr. Buschs Udtalelser havde Udvalget ogsaa i de sidste Maaneder gjort et ærligt Arbejde for at komme saa langt ned som muligt. Hvor stor en Overskridelse der vilde blive, kunde ingen vide noget som helst om, og hvis Hr. Eriksen kunde opgive, hvor meget der vil blive af Overskridelser paa Budgetterne, kunde man hurtig faa en Finansplan frem. Socialudvalget arbejdede sikkert paa bedst mulig Maade, og hvis den borgerlige Gruppe fremdeles ønskede en Forhandling, kunde den sikkert faas naar som helst; Taleren vilde gerne være med dertil en af de nærmeste Dage. Budgetudvalget fik en Oversigt over Udgifterne hver Maaned, og det viste sig, at der havde været en stærk Stigning, som skyldtes, at Krisehjælpen var ophørt, og saadanne Forhold var man ikke Herre over. Taleren vilde ogsaa henstille til de Konservative at gaa med til Forslaget, ellers vilde det blive nødvendigt at holde Møde igen næste Torsdag og vedtage det, og saa vilde det blot blive en tom Demonstration.

J. C h r. M ø l l e r vilde saa gaa med til at stemme for Forslaget, naar Socialudvalget vilde garantere, at det fremtidig ikke foretager Overskridelser uden først at have forelagt dem i Byraadet. Det kunde ikke uytte, at man først foretog Udbetalingerne og saa bagefter kom til Byraadet. Hvis Udvalget gik med dertil, vilde man stemme for Forslaget.

B o r g m e s t e r e n antog, at det ogsaa var Formandens Mening.

P. B u s c h troede, at dette Krav var uigennemførligt. Men hvis man kunde betragte de faldne Udtalelser fra Flertallets Side som en Borgen for, at den forsikringsmæssige Grænse blev den gældende Norm for Understøttelse, vilde Taleren ogsaa stemme for Forslaget.

B o r g m e s t e r e n svarede hertil, at Udtalelserne betød, at Budgetudvalget indbyder Socialudvalget til et Møde, og saa maatte man se, hvad der kunde blive Enighed om.

Indstillingen vedtoges enstemmig.

22. (J. Nr. 456--1934). Indstilling fra Socialudvalget om **Installation af Fjernvarme i Christiansgade 18.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Fremsendes paany til del ærede Byraad, idet Udvalget indstiller, at der i Børneoptagelseshjemmet i Christiansgade 18 indlægges et Fjernvarmeanlæg.

Udgifterne ved Anlægget vil ifølge Oplysninger fra Aarhus Belysningsvæsen blive 8000 Kr., og Udgiften ved Fjernvarmeforsyningen andrage ca. 1800 Kr. aarlig«.

B o r g m e s t e r e n henstillede at behandle Sagen, selv om den var kommet for sent frem.

Indstillingen vedtoges.

23. Vald. Pedersen pegede paa, at i flere Byer var det det sociale Udvalg, som iværksatte Ungdomsarbejder, og man brugte vist at opføre dette som en social Udgift, hvoraf der ydes Refusion. Taleren henstillede til Socialudvalget at undersøge dette.

•